

Erik Kessels este cofondatorul și directorul de creație al agenției de publicitate KesselsKramer, având peste douăzeci și cinci de ani de experiență în domeniul creației.

Cu birouri în Amsterdam, Londra și Los Angeles, KesselsKramer a realizat campanii publicitare pentru o serie de clienți cunoscuți în întreaga lume, precum Diesel, Citizen M, Heineken, Nike, MTV, Hans Brinker Budget Hotel, Greenpeace and The Standard Hotel.

Grație multidisciplinarității sale, Kessels este cunoscut drept art director, curator, colecționar, rebel, publicitar anarhist, designer grafic și fotograf. I-au fost decernate numeroase premii, iar în 2012 a fost numit cel mai influent director de creație din Olanda.

Ca artist, curator și colecționar de fotografie, Kessels a publicat o serie de cărți cu fotografiile pe care le-a „găsit“. *The Guardian* a salutat crearea KesselsKramer Publishing în 2003, numind-o „o comoară inestimabilă a absurdului și hilarului“.

**Hai să
recunoaștem,
cu toții am eșuat.
Poate că nu la o
scară de proporții,
dar, într-un
anumit fel,
formă sau chip,
am dat-o în bară.**

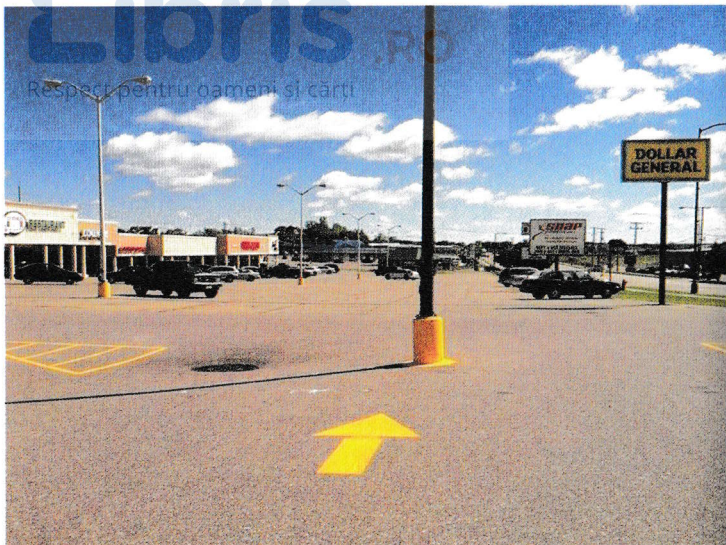

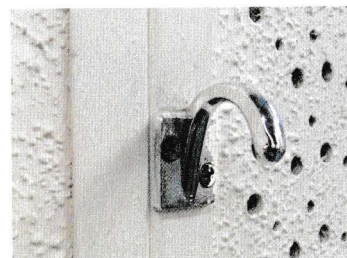
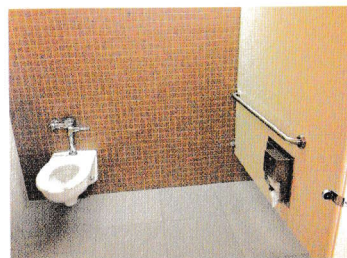
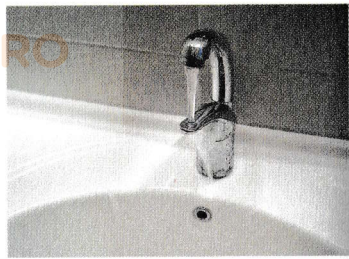
ilogicul.

Peisajele urbane contemporane sunt studii în uniformitate și repetiție. Aceleași magazine. Aceleași firme. Străzi comerciale, cafenele și malluri identice. Parcuri executate după un tipar.

Dar privește mai atent, în acea fisură dintre un H&M și un McDonald's, și vei vedea rupeți ale repetitivității, mici colonii ale iraționalului perturbând uniformitatea. Balconul fără ușă. Banca așezată invers. Toalete bizare.

Acestea sunt interstițiile care fac lumea obișnuită fascinantă, avânturi ale ilogicului care produc o frumusețe imperfectă, aparte. Și după un timp, năzbâția atât de bătătoare la ochi devine parte din peisaj, o greșeală stânenitoare care pare să se afle pur și simplu în locul potrivit.

Daniel Eatock, Copaci vandalizați reorientați, 2008.

Ieși în evidență.

De câte ori, pentru a dobândi măreția, nu ai auzit apelul absurd la disponibilitatea de „a da 110%“? Imposibilitatea matematică favorită a tuturor ne sugerează că, dacă ne investim flecare dram de energie într-un proiect, perfecțiunea nu va întârzia să apară.

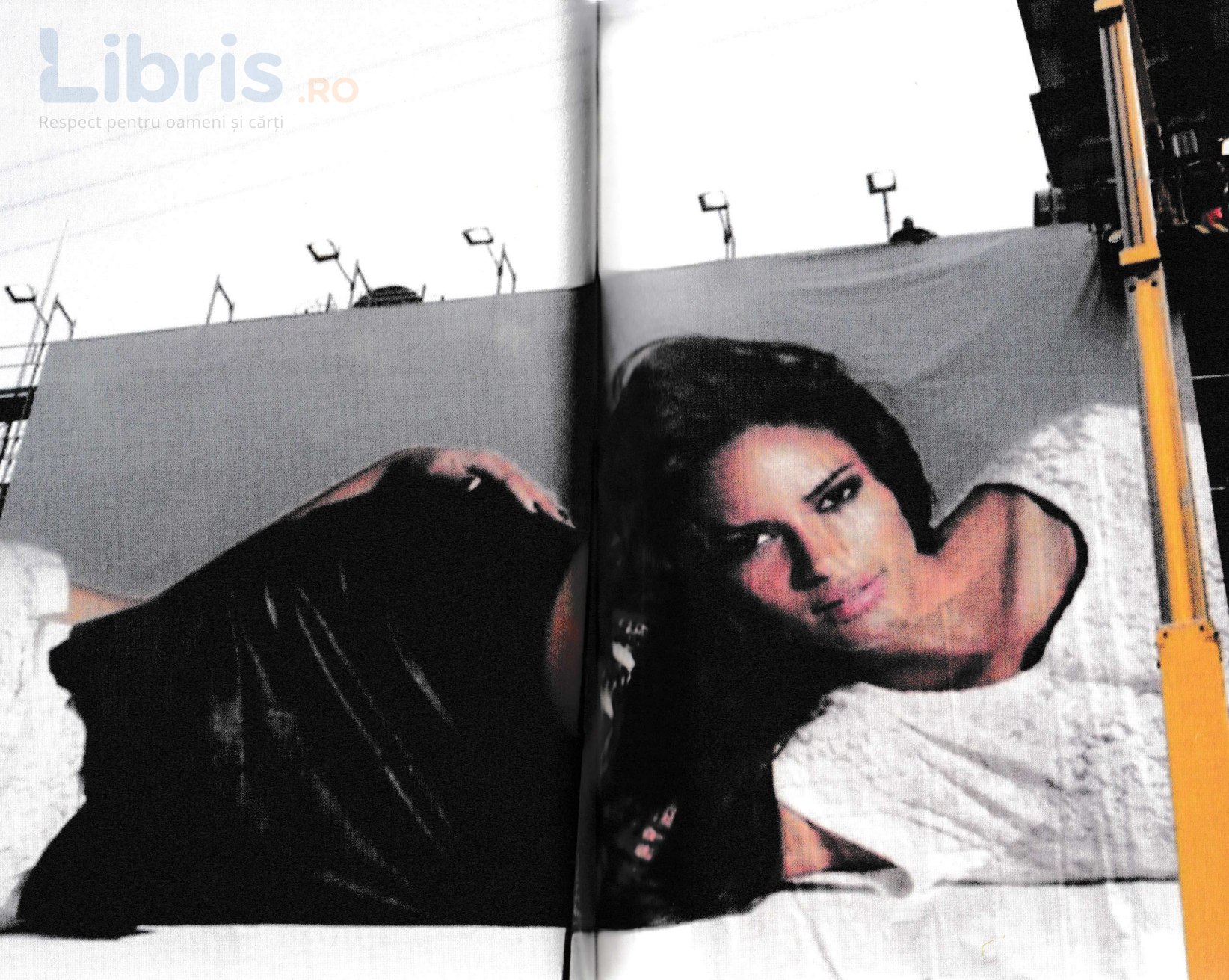
Prostii. Dacă vrei să ieși în evidență, fă-ți o favoare și *încetează* să mai cauți perfecțiunea, pentru că exact asta face toată lumea.

În schimb, caută imperfecțiunea.

Un lucru neașteptat sau insolit e mult mai memorabil decât perfecțiunea. Aruncă o privire panoului de pe pagina următoare.

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

libris
respect pentru oameni și cărți

Ți-ar atrage atenția încă un panou publicitar insipid? Ei bine, e posibil să nu se întâmple asta dacă n-ar fi sabotat de niște muncitori neatenteți.

Declară război instinctelor și bucură-te de potențiala frumusețe a greșelii neforțate. Încearcă să crezi un lucru aproape perfect. Cel mai frumos tablou pe care l-ai pictat vreodată. Un aranjament floral care-ți taie respirația. Un sufleu ca la carte.

Chiar când știi că aproape ai terminat, renunță. Scapă sufleul pe jos. Lasă-l pe puștiul vecinilor să facă ultimele retușuri la aranjamentul floral. Isprăvește pânza legat la ochi.

S-ar putea să te alegi cu un lucru inutil. Dar, pe de altă parte, ai putea întrezări ordinea în dezordine. O abstracțiune spectaculoasă. O experiență senzorială necunoscută.

De fapt, ai putea pur și simplu descoperi perfecțiunea imperfectă a neplanificării planificate și a neașteptatului așteptat.

**Nu a existat
niciodată un plan.
Doar o serie
de greșeli.**

Robert Caro, jurnalist